

מכתבים מעתיד ידוע אל עבר לא נודע

Klone

31.01-02.03.19

מכתבים מעתיד ידוע אל עבר לא נודע מציע חוויית בחינה של זהות כלאים, שער ליקום מקביל אשר נסתר מעולם הנמצא בגלובליזציה מתמדת והשטחה ויזואלית. ככל שאנו נשתף ונצלם יותר תמונות, כך הסובייקט שלנו מתיישר יותר עם הכלל, כולנו שואבים מאותו "קטלוג קולקטיבי", בדומה למאגר דימויים של גוגל; מרותם של התיעוד, העדות, החוויה והמעקב נמוגים במהרה מכוחו של נתיב הזמן. הדימויים הסובייקטיבים מוזנים אל תוך הזיכרון בצורה של חפיפה. בעולם הנשען יותר ויותר על הדימוי, גוף העבודות החדש הזה מעלה שאלה - מה זה אומר להיות בן אנוש כאשר כלל המערכות הסובבות אותנו נמצאות בשינוי צורה מתמיד. גוף דמוי עננים אפלים מיתמרים מוצב בחלל ומשמש כרקע לדמויות חסרות המנוחה ונטולות כל קונטקסט. היחסים הכאובים במשוואת האובייקט-סובייקט מרמזים על השורשים הקדומים של ההפשטה. בנוף זה אין שמות עצם, הכל הופך לפועל, המבט הוא הפעולה. כל יצירה לוכדת בשטחה התחום מטמורפוזה, מתח אשר מתגלה ופורץ ללא פרשנות. במבט קרוב הדמויות מאבדות את זהותן; חלקי גוף, חיות וצמחים בפעולה, פועמים בקצב הישרדותי אך נטולי כל ייחוד. ברוחו של אובידיוס מתקבל על הדעת שצמח יגדל במקום ראשו של איש. המרחב, כמו מבט מושלך, לא דווקא אנושי, מתכנס פנימה וחושף חדרים נסתרים, כמו כמוסות של זיכרונות לא נודעים, או נופים מדומיינים אשר השילו את צורתם הקודמת ומגלים ומעניקים מנחה בתנועה

מיקה בר-און נשר